

ת"פ 28656/03/17 - מדינת ישראל נגד סאאד אלעמור (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

19 יולי 2017

ת"פ 28656-03-17 מדינת ישראל נ' אלעמור(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שלומי שוחט

נגד

הנאשם

סאאד אלעמור (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד סעדה יחיא

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירות של הסעת תושב זר, כניסה לישראל שלא כדין, נהיגה פוחזת ברכב, נהיגה ללא ביטוח, ללא רישיון נהיגה וללא רישיון רכב בתוקף וכן עבירה של הפרעה לשוטר.

על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 9.3.17 סמוך לשעה 9:30 נהג הנאשם ברכב מסוג "הונדה" בכביש 80 מכיוון ג'ימבה לכיוון צומת תל ערד. במעמד זה הסיע הנאשם יחד עימו ברכב שני תושבי האזור אשר נכנסו לישראל ושהו בה כשאיין להם היתר כניסה כדין כך גם שהה הנאשם במקום הנ"ל כשאיין ברשותו היתר כניסה או שהייה כדין.

בסמוך למתואר לעיל בצומת תל ערד חסמו שוטרים את נתיב נסיעת הנאשם באמצעות רכב משטרה. בהגיע הנאשם לצומת זה עצר את הרכב והמתין לחילוף האור האדום ברמזור, ובמעמד זה ניגשו לעבור שני שוטרים כשהם חבושים בכובעי משטרה. או אז פתח הנאשם בנסיעה לאחור, והתנגש עם הרכב בדלת אחורית-שמאלית של רכב "שברולט" ממנו החל לצאת השוטר ח.מ.. בשל האמור נטרקה הדלת על גופו של השוטר ונגרמו לו חבלות המתבטאות בפריקה קדמית של כתף ימין והוא נזקק לטיפול רפואי בבית-החולים. כמו-כן נגרם לרכב ה"שברולט" נזק המתבטא בפגיעה בפח בדלתותיו לאורך צידו השמאלי.

בהמשך המתואר לעיל המשיך הנאשם בנסיעה לאחור אך הוא נבלם על-ידי רכב משטרה אשר פגע בו בחלקו האחורי. במעמד זה נהג הנאשם ברכב הגם שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה, כשאיין בידיו פוליסת ביטוח, כאשר רישיון הרכב פקע

עמוד 1

ביום 20.5.16 והרכב הוכרז ביום 1.7.16 כאובדן גמור.

טיעוני הצדדים לעונש

בא-כוח המאשימה במסגרת טיעוניו לעונש הפנה לערכים המוגנים שבהם פגע הנאשם ולנסיבות ביצוע העבירה אשר אליבא דידו מלמדות כי מדובר בעבירות הנמצאות במדרג הגבוה של חומרה בכגון דא. עוד הפנה לתוצאות מעשיו של הנאשם, בכללם פציעתו של השוטר וגרימת הנזק לכלי הרכב השונים. המאשימה עותרת לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 20 ל-48 חודשים מאסר בפועל, כאשר בגדרי המתחם הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ול"אסקלציה" בהתנהלותו הפלילית, כפי שזו נלמדת מרצף הרשעותיו.

בא-כוח הנאשם מנגד הפנה להודאתו של הנאשם ולחיסכון בזמן שיפוטי יקר, דבר המקבל משנה תוקף נוכח רשימת עדי התביעה ומעורבותם של שוטרים לא מעטים באירועים המפורטים בכתב האישום. לדבריו, מדובר באירוע נקודתי, ממוקד בזמן ובמקום. אפילו נגרמה החבלה לשוטר הרי שקיים לכך מענה בסעיף 38 לפקודת התעבורה המחייב פסילת מינימום של שלושה חודשים, דבר שלו ההגנה אינה מתנגדת. המדובר בעבירות שהיסוד הנפשי הנלווה אליהן הינו רשלנות, דבר המלמד על מידת האשם הפחותה הגלומה במעשיו, שאמורה להוביל למתחמי עונש נמוכים משמעותית מאלו שלהם עותרת המאשימה. גם אם מדובר בכניסה שאליה נלוו עבירות נוספות עדיין עניין לנו בעבירות כחלק מהתופעה השב"חית וכאלה שנועדו להכשירה.

הסנגור הוסיף ופירט כי מטרת כניסתו של הנאשם ושל האחרים שאותם הסיע הייתה אחת ויחידה והיא להתפרנס נוכח מצוקה כלכלית במציאות שבה הם חיים. הנאשם נשוי ואב לשישה ילדים וטעה טעות בשיקול הדעת, טעות שעליה ייתן את הדין, אך אינה מצדיקה עונשים מופלגים בחומרתם כפי שמבקשת המאשימה. המדובר בתושב השטחים שמעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר על דרך הכלל בשל היעדרה של מעטפת משפחתית תומכת. הנאשם ביקש את רחמי בית-המשפט ומסר כי נכנס לישראל על מנת לעבוד ולסייע לאימו שזקוקה לניתוח בעיניה. עוד הוסיף כי נודע לו כי מאז מעצרו איבדה את ראייתה. כל צד הגיש פסיקה התומכת בעמדתו העונשית.

דין והכרעה

על-פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית-המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

במעשי הנאשם גלומה פגיעה במספר ערכים מוגנים. ככל שהדבר נוגע לעבירת השב"ח ועבירת ההסעה הרי שיש בכך כדי לפגוע בריבונותה של המדינה ובעקיפין בביטחון תושביה. זכותה וחובתה של מדינה לשמור על שטחה וגבולותיה מפני כניסת הזולת אליה ושהייתו בה שלא כחוק. בוודאי שזכותה של מדינה לעשות כן כאשר בעצם והחדירה לגבולותיה יש משום פוטנציאל להפרת הסדר הציבורי ואף כר נרחב לפעילות ביטחונית כנגד המדינה (רע"פ 3171/09 מוחמד פארג'ין נ' מדינת ישראל). אין פירוש הדבר כי כל כניסה לישראל מביאה עימה סיכון ביטחוני, אולם מדובר בעבירה

שבעצם המעשה יוצרת עול כבר על גורמי הביטחון וגורמי אכיפת החוק. דברים אלו אמורים ביתר שאת כאשר המצב הביטחוני השורר כעת במדינה אינו שפיר.

אשר לעבירת הנהיגה הפוחזת ועבירות התעבורה הנלוות לה - הערך החברתי המוגן אשר נפגע ממעשי הנאשם הינו הגנה על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרכים וכן הגנה על שלטון החוק שכן נהיגתו הפוחזת של הנאשם נועדה למלט אותו מידי השוטרים אשר ביקשוהו לעצור לצורך בדיקה.

סקירת הפסיקה בנוגע **לעבירות של נהיגה בפזיזות** מלמדת על החומרה הגלומה בעבירות בכגון דא, וכנגזרת מכך העונשים שיש להשית לצורכי גמול והרתעה. כפי שיפורט להלן, פעמים רבות העונשים הינם עונשי בני שנה שיכול ויגיעו לכדי שנתיים.

בעפ"ג 11059-04-15 **מראחיל נ' מדינת ישראל** אישר בית-המשפט המחוזי עונש של 20 חודשים מאסר בפועל לצעיר בן 19 ללא הרשעות קודמות (הגם שביטל את עונש הקנס) שהורשע בעבירות של נהיגה פוחזת והפרעה לשוטר.

בפסק הדין ע"פ 3802/10 **אלון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נגזרו על נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בפזיזות, מסירת ידיעות כוזבות ושיבוש מהלכי משפט, 30 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים. נסיבות ביצוע העבירות שם לא כללו פגיעה ברכוש או באדם.

בפסק הדין ע"פ 5691/09 **ג'ברין נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), הושת עונש מאסר בן 24 חודשים על שוהה בלתי חוקי בגין עבירות דומות, שכללו גם פגיעה בניידת משטרה.

בפסק הדין רע"פ 10476/09 **סביח נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), אישר בית-המשפט העליון עונש בן שנתיים מאסר בפועל, על נאשם שהורשע בעבירות דומות, גם שם תוך כדי ניסיון להימלט מן הדין.

בית-המשפט העליון מצא לציין:

המבקש הורשע בשרשרת עבירות חמורות, שיצרו סכנה לציבור. צודק בית המשפט המחוזי בהזכירו את הכלל "עבירה גוררת עבירה" ביחס להתנהגותו של המבקש. התנהגות זו תחילתה בנהיגה ללא רישיון בלב העיר, אמצעה בהתעלמות מקריאות שוטר לעצור וסופה בחציית צומת באור אדום ובניגוד לכיוון התנועה ובביצוע פניית פרסה תוך עקיפת כלי רכב. בדרך נהיגה זו גרם המבקש לכלי רכב לסטות ממסלולם.

עוד ר' ע"פ 8703/08 **חליל נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), בו אושר עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים בגין עבירות דומות, ת"פ 34708-07-10, בו נדון נאשם בגין עבירות דומות, בנסיבות קלות יותר, לעונש מאסר בן 18 חודשים בפועל, וכן ת"פ 12770-06-09 **מדינת ישראל נ' אשרף**.

במסגרת ת"פ 21783-08-15 **מדינת ישראל נ' זכרוב**, גזר מותב זה 19 חודשים מאסר בפועל על נאשם שהורשע בנהיגה פוחזת בזמן פסילה ותחת השפעת אלכוהול.

בעפ"ג 60665-01-16 **אבו קביטה נ' מדינת ישראל**, הפחית בית-המשפט המחוזי מ-13 חודשים מאסר בפועל ל-11 חודשים מאסר בפועל, נאשם ללא הרשעות קודמות, שהורשע על-פי הודאתו בעבירות של הסעת שב"ח ונהיגה פוחזת במדרג הבינוני-נמוך.

בעפ"ג 11520-05-16 **שמביק נ' מדינת ישראל** אישר בית-המשפט המחוזי עונש מאסר בן 14 חודשים שנגזר על נאשם שהורשע בנהיגה פוחזת, לרבות אישור מתחם בן 10 ל-30 חודשים מאסר בפועל.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים מוגנים אלו, כמכלול, הינה משמעותית. ככל שהדבר נוגע לעבירת השב"ח הרי שלא זו בלבד שהנאשם נמצא סמוך לתל ערד מבלי שיש ברשותו היתר כניסה, הרי שזה הגדיל עשות וכאמור הסיע עמו ברכבו שני תושבי שטחים, אף הם ללא אישור. בכך נמצא הנאשם בבחינת "חוטא ומחטיא". הבחנה זו מוצאת ביטוי גם בעמדת המחוקק אשר קבע כי עונשו של המסיע הינו מאסר שנתיים, לעומת השוהה שדינו עונש מקסימלי של שנה - ר' סעיפים 12 ו-2א(א) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952. עוד בעניין הגישה המחמירה אפנה שוב לרע"פ 3173/09 **מוחמד פראג'ין נ' מדינת ישראל** (5.5.09), פסקה יא לפסק-דינו של כב' השופט א' רובינשטיין.

מנגד, ככל שהדבר נוגע להסעה, תילקח בחשבון העובדה כי אין המדובר בהסעה בנסיבות מחמירות באשר מדובר על שני נוסעים נוספים אשר כפי הנראה שוחררו על-ידי גורמי אכיפת החוק כך שבפועל לא ניתן לדבר על סיכון ביטחוני, שאם לא כן גם כנגדם היה מוגש כתב אישום. מדובר בהסעה שלא כחלק מ"קו הסעות" מוסדר ללא שימוש ברכב שהוכשר לכך, ובדומה מבלי שהובאו ראיות כי בגין אותן הסעות גבה הנאשם תשלום מאותם תושבי אזור.

אשר לעבירות של נהיגה פוחזת ונהיגה ללא רישיון נהיגה ושאר עבירות התעבורה מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים נמצאת ברף הגבוה של עבירות בכגון דא. המדובר במי שנתיב נסיעתו נחסם על-ידי שוטרים אשר ביקשו לעכבו. הנאשם המתין ברכבו לחילוף האור ברמזור, ובמעמד זה, כאשר שני שוטרים חבושים בכובעי משטרה ניגשים לעברו, פתח בנסיעה לאחור על מנת לעקוף את אותה חסימה. המדובר בניסיון הימלטות משוטרים אשר כבר נמצאים בקרבתו, ומשכך מלמדים על תעוזה לא מעטה והעדר מורא מפני גורמי אכיפת החוק.

אגב נסיעתו לאחור התנגש הנאשם בדלת רכב ה"שברולט" שממנו החל לצאת באותה העת השוטר ח.מ.. כתוצאה מהתנגשות זו הדלת נטרקה על גופו של השוטר ונגרמו לו חבלות המתבטאות בפריקה קדמית של כתף ימין והוא נזקק לטיפול רפואי בבית חולים לצד נזק פיסי לרכב.

במדרג העבירות של נהיגה פוחזת ברי כי מקום בו אותו סיכון הגלום באופן נהיגתו הפוחז של הנאשם אינו נותר בגדר סיכון פוטנציאלי, אלא הלכה למעשה מתממש ונגרמת תאונה או אז עניין לנו בעבירה המצויה במדרג הגבוה של חומרה בכגון דא. הדברים אמורים בפרט כאשר אגב קרות התאונה נגרם נזק פיסי לרכוש ולאדם. בענייננו אין המדובר בחבלה

של מה בכך אלא פריקה של כתף כאשר לא יהא זה מוגזם לומר שבנקל יכולות היו להיגרם לשוטר חבלות חמורות יותר. הנאשם ממשיך בנסיעה לאחור גם לאחר אותה התנגשות במכונית, ולמעשה נבלם רק לאחר שרכב משטרתי פגע בו בחלקו האחורי.

הנאשם נוהג ברכבו שהורד מהכביש עקב "אובדן גמור" ללא רישיון נהיגה. גם ביחס לעבירה זו והנגזרות ניתן לומר כי אלו מצויות במדרג הגבוהה, שכן מדובר בנאשם שמעולם לא הוכשר לאחוז הגה, לא תיאורטית ולא מעשית. לא זו בלבד, הרי שהרכב שבו נהג הורד מהכביש בעקבות נזק חמור אשר יש להניח מקורו בתאונת דרכים. אף מבלי שהובאו ראיות ספציפיות, יש להניח כי רכב שכזה אינו עומד בתקני הבטיחות הנדרשים, שאם לא כן היה כשיר לעלייה לכביש לאחר התיקונים שהיו נערכים בו.

גם בעבירה של נהיגה ללא ביטוח אין להקל ראש כלל ועיקר. הנזקים שאותם גרם הנאשם והעלויות השונות הכרוכות בטיפולם הרפואיים שלהם נזקק השוטר, אפילו יכוסו באמצעות חברות כדוגמת "קרנית" ודומות לה הרי שבפועל הציבור הוא זה הנושא בנטל הכלכלי כאשר אותן חברות מגלגלות את הנזקים אל כתפיו בדמות פרמיות ביטוח גדולות יותר.

יתר על כן, לא ניתן להתעלם מהחומרה הגלומה בשילוב של כל אותן עבירות ומעשיו של הנאשם שיכול ותתקנה מקום בו כל רכיב מופרד מיתרת העבירות. בסופם של דברים עניין לנו בנאשם שלא הוכשר לנהוג ברכב, וחרף כך בחר לנסוע במכונית שהורדה מהכביש כ"אובדן גמור" ללא ביטוח. הנאשם בסיטואציה הנוכחית מבצע עבירות לפי חוק הכניסה לישראל ומסיע יחד עימו עוד שני שוהים בלתי-חוקיים בתוך תחומי המדינה, וכאשר נעצר מנסה להימלט מן השוטרים נגד דרך מסוכנת, פוגע בניידת משטרתית, חובל בשוטר ונעצר רק לאחר שניידת משטרתית נוספת פגעה בחלקו האחורי.

מכל המקובץ לעיל הינני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 18 ל-36 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו, הודאה שיש בה משום חיסכון בזמן שיפוטי יקר, הבעת חרטה ונטילת אחריות. המדובר בנאשם תושב האזור, ומשכך מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר על דרך הכלל, וזאת בשים לב להיעדרה של מעטפת משפחתית תומכת. המדובר בנאשם נשוי ואב לשישה ילדים, ומשכך יש למעצרו ולמאסרו השפעה רחבה יותר גם על בני משפחתו הקרובים.

מנגד ולחומרא יש לתת משקל נכבד לעברו הפלילי הכולל חמש הרשעות קודמות כאשר רובן ככולן רלוונטיות גם לענייננו וכוללות עבירות לפי חוק הכניסה לישראל לצד ביצוע עבירות פליליות שאינן חלק מהתופעה השב"חית אלא עומדות בפני עצמן. וביתר פירוט

בשנת **2004** במסגרת ת"פ 3163/04 (שלום רמלה) נגזרו על הנאשם 15 חודשים מאסר בפועל בגין שלוש עבירות של גנבת רכב, פריצה לרכב, חבלה במזיד ברכב וכניסה לישראל שלא כדין.

בשנת **2007** במסגרת ת"פ 1560/07 (שלום רחובות) הורשע הנאשם בדומה לתיק שלפנינו בעבירה של הסעת תושב זר, נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה וכניסה לישראל שלא כדין, ונגזרו עליו שבעה חודשים מאסר בפועל.

בשנת **2009** הורשע הנאשם במסגרת ת"פ 1001/09 בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין ונגזרו עליו שישה חודשים מאסר בפועל.

בשנת **2010** במסגרת ת"פ 48183-11-10 הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, נהיגה ללא רישיון נהיגה וקבלת נכסים שהושגו בפשע. עיון בגזר דין זה מלמד כי אותו נכס שהושג בפשע אינו אלא רכב שנגנב טרם הועבר לרשותו של הנאשם, רכב שהורד מהכביש כ"אובדן גמור". עוד יוער כי באותו גזר דין הלך בית-המשפט כברת דרך ארוכה לקראת הנאשם, והאריך את המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד נגד הנאשם, בין היתר נוכח דבריו שלפיהם אימו מתה במהלך מעצרו ולא יכול היה לצאת ללווייתה (דברים אשר אינם דרים בכפיפה אחת עם אלו שמסר מפיו בטיעונו לעונש לפני מותב זה, לפיהם במהלך מעצרו הנוכחי אימו התעוורה).

בשנת **2016** במסגרת ת"פ 25897-01-16 הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, הסעת תושב זר בנסיבות מחמירות, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא רישיון רכב. בית-המשפט מתחשב גם בזו הפעם בעניינו של הנאשם וגוזר עליו עונש מתון בדמות שלושה חודשים מאסר בפועל לצד פסילה מלנהוג בת חצי שנה.

צא ולמד כי זו הפעם השלישית שבה הנאשם חוטא בעבירה של הסעת תושב זר והפעם הרביעית שבה זה מורשע בנהיגה ללא רישיון נהיגה וללא רישיון רכב. הנאשם מבצע עבירות רכוש במדרג הגבוה בחלק מכניסותיו, בדגש על עבירות הקשורות ברכב. עונשי מאסר, חלקם ממושכים, לא היה בהם כדי להרתיעו מלשוב ולחטוא בעבירות דומות ואף חמורות יותר, כפי שזה הורשע בתיק הנוכחי. עבר פלילי זה מחייב מתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד לצד משקל נוסף לשיקולי הרתעת הרבים נוכח נפוצותן של העבירות שבהן הורשע.

הנאשם מבצע את המיוחס לו מתוך מניע כלכלי, ומשכך יש צורך בהשתת עיצומים כספיים שיהיה בהם כדי ללמד בדבר חוסר הכדאיות בביצוע עבירות לפי חוק הכניסה לישראל, לא כל שכן עבירות של הסעת תושב זר לצד עבירות נלוות.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 26 חודשים בפועל שיימנו מיום מעצרו 9.3.17;

ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן ארבעה חודשים מת"פ 25897-01-16, כך שחודשיים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א לעיל וחודשיים בחופף. סך הכול יהיה על הנאשם לרצות 28 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 9.3.17;

ג. 3,000 ₪ קנס או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.7.18;

- ד. 12 חודשים פסילה בפועל מלהחזיק או מלהוציא רישיון נהיגה. פסילה זו תחול מיום שחרורו ממאסר. אין לנאשם רישיון נהיגה להפקיד.
- ה. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו שלא יעבור עבירות לפי חוק כניסה לישראל או עבירה של נהיגה בזמן פסילה או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה;
- ו. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של נהיגה פוחזת ברכב.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום כ"ה תמוז תשע"ז,
19/07/2017 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**